

ನೇಸರು

ತಿಂಗಲೋಲೆ
ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ

NESARU TINGALOLE

Vol XXII - 7

ಜುಲೈ 2004

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ :

ರಂಗತಿಬರ

2

Ramanujacharya - The Social Reformer

● M. A. N. Prasad

3

ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ :

ತಿರುಪಾವೈ ಅನುವಾದ; ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ

● ಡಾ. ಜಿ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ

5

ಕತೆ :

ಶಂಕಿತ ಪತ್ರಗಳು

● ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

6

ಶಾಕಾಯ ಕಲಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು

9

New Recipes

● Smt. Kamala Navashi

10

ಸುತ್ತಮುತ್ತ

10

Rs. 5/-

The Mysore Association, Mumbai

393, Bhaudaji Road, Matunga, Mumbai-400 019.

Tel.: 402 46 47 • Grams: "KARUNADU"

ರಂಗ ಶಿಬಿರ

ಅನೇಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂದು ವೇಳೆಯ ಅಭಾವ ಬಹಳ. ಸ್ಕೂಲು,

ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಓಂ ಕಟಾರೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲಿ ಸತ್ಯು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಕುಲದೀಪ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವರ

ತಾರೀಖಿನವರೆಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲಿ ಸತ್ಯು ಅವರು "Kahanceese Kathputli" ಬಗ್ಗೆ (portraying a story through puppete Made

ಟ್ರೂಪ್‌ನ, ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಹೀಗೆ ಇಡೀ ದಿನ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಕಲೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಬಿಡುವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು, ಕಲಿಯುವಿಕೆಯ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲು ವೇಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹೊರತರಲು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ IPTA ಮತ್ತು ಯಾತ್ರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಡುವಾಗಿರುವ ಬೇಸಿಗೆ ರಜದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಾಭಿನಯ, ನೃತ್ಯಾಭಿನಯ, ಸಂಗೀತ ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಓಂಕಟಾರೆಯವರು "Discover your helf" ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ (Brings

ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ "ರಂಗ ಶಿಬಿರ"ವು ಹೆಸರಾಂತ

out the INNate creative talents and potential through theatre) ಮೇ 30ರಂದು 14ನೇ

by them) ಮೇ 18ರಂದು 28 ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಕುಲದೀಪ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವರು "Sugam Sangeet" (Develops appreciation of Music, sense of Rhythms Chorus Singing and voice culture) ಬಗ್ಗೆ ಮೇ 31 ರಿಂದ ಜೂನ್ 10ರ ವರೆಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದರು. ತರಬೇತಿ ಮುಗಿದ ಮರುದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಲಿತಿದ್ದನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀ ರಮೇಶ ತಲ್‌ವಲ್ಕಾರ್ ಅವರು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ "ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರ"ವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಚ ಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು.

ಮುಂದಿನ "ರಂಗಶಿಬಿರ"ಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗವಹಿಸಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯ.

RAMANUJACHARYA - THE SOCIAL REFORMER

- by M. A. N. Prasad

All religions or philosophies of the world speak of values, which are universal. Equality of men, love for all beings, human kindness are some of them, upheld by all religions. Most of the customs and rituals in any religion are created to celebrate such universal values. However, down the line, these values are often lost sight of and the customs and rituals linger on.

When we look back on the path traced by man over the centuries, we find that whenever man got caught in such a slide and carried the customs and rituals too far losing sight of the basics, there came a saint, a thinker, or a social reformer, who was a tower of strength, and could make the masses get the right perspective on the issue. We in India are fortunate to have had a good number of such souls amidst us.

Sri Ramanujacharya, the great saint and the propagator of Shrivaisnava philosophy, was a multifaceted personality. One such facet was his social concern and the great role he played as a social reformer. To appreciate the importance of this, we should remember we are talking of a period about a 1000 years ago and in a land steeped with caste divisions. Let's look at some of the incidents in the life of Sri Ramanujacharya, which highlight the universal vision he had.

Ramanujacharya prayed to the great bhaktha of Kanchi Varadaraja - Kanchipoorna to be his guru and teach him spiritual matters. Kanchipoorna was a vaishya * by birth, whereas Ramanuja was a brahmin, but this hardly mattered for Ramanuja who was only concerned with Kanchipoorna's profound knowledge and his great devotion to Varadaraja of Kanchi. Kanchipoorna accepted to guide Ramanuja, but however cautioned him about the reaction of the society.

Delighted that he has accepted to be his guru, Ramanuja invited Kanchipoorna for lunch at his house the next day. Accordingly, he informed his wife and after

finishing his daily pooja, went to bring the guest home. In the mean while, Kanchipoorna came to Ramanuja's house and requested Ramanuja's wife to serve him food, as he had to leave early. She did

so. Ramanuja returned home not finding Kanchipoorna at his place. His wife informed him that Kanchipoorna had come and she had served him food. She continued to say that as he was not a brahmin, after Kanchipoorna had left, she discarded the leaf in which he had eaten using a stick, disposed off the leftover food, cleaned that place and then having taken bath to purify herself, had prepared fresh food for both of them. Ramanuja was extremely hurt and disappointed. He had invited Kanchipoorna to his house so that after he ate, he could partake the remnants of food. Now that was all lost. He ran to Kanchipoorna to apologize for the happenings.

Goshtipoorna taught the 'Tirumantra' to Ramanuja. It was a secret mantra to be kept to himself only. But if such a mantra gave salvation, Ramanuja did not want to keep it to himself. The next day, he got up on the top of the gopuram of the Nrusimha temple at Tirukkottiyur and calling all the

people to gather there, announced the mantra loudly for all to hear. Goshtipoorna was furious when he learnt of this and called for an explanation. Ramanuja admitted that he flouted his guru's orders. But this was to enable all men to learn this mantra and redeem themselves. Ramanuja said that he would not mind incurring the wrath of his guru or suffering in hell for this act, if it provides salvation to millions of men. Goshtipoorna was speechless at such large heartedness of Ramanuja. Marvelling at his extraordinary qualities, Goshtipoorna called him "Emberumanar" and taught him many more things.

It is customary that only men folk do the cooking for sanyasis and after the sanyasi takes the food, his followers, invitees and others have the left over food as prasadam. During one of the sojourns of Ramanuja, he went to the house of one of his disciples called Varadarya at Ashta Sahasra grama. Varadarya was away to collect alms. His wife borrowed the necessary provisions and vessels and placing them before Ramanuja, prostrated to him. Ramanuja asked her to cook and serve him and his followers. Thereafter, they ate with relish the food she had prepared with great devotion.

Ramanujacharya made Dhanurdasa and his wife Kanakamba his disciples and assigned them duties at his Mutt. Both of them were very devoted to Ramanujacharya. However, Dhanurdasa belonged to the low cast of wrestlers, which was irking some of the followers of Ramanuja. Every day Ramanuja used to bathe in the river. While going he used to support himself on the shoulders of Dasharathi, but while returning after bath, he used to support himself on the shoulders of Dhanurdasa. Unable to contain this, the shishyas gathered sufficient courage to question this. Ramanuja said that there are three kinds of arrogance - arising out of learning, wealth and social status - that makes one blind. He said 'you all are victims of such blindness. Dhanurdasa has no such affectations and hence I use his shoulders'.

The grumbling of the shishyas continued. Ramanujacharya thought of curing them of this. In the Mutt, usually the shishyas and students wash their clothes and put it up for drying in the yard. One day Ramanuja asked a trusted disciple to secretly hide the clothes put up for drying. Next morning when the shishyas could not find their clothes after their bath, there was chaos and a lot of mutual recrimination among them. Ramanuja, when told of this, said that they would get back the clothes when God shows them his grace. After a few days, one day Ramanuja asked Dhanurdasa to stay at the Mutt. He called all his shishyas who had lost clothes and said that they could make up much more than what they lost, if they go to Dhanurdasa's house and quietly bring the ornaments worn by his wife Kanakamba. The shishyas went as directed. While they were taking the jewels, Kanakamba was awakened and noticing them to be Vaishnavas, she pretended to be asleep, so that they could take the jewels. She was happy that her jewels and wealth would find good use by these Vaishnavas. When all the jewels on one side were taken, she slowly turned to the other side so that they could take those jewels too. But the shishyas thought that she woke up and retreated. They went back and reported the happenings to Ramanuja. Ramanuja sent Dhanurdasa home. Also, he sent two shishyas to follow him and report the happenings at his place. When Dhanurdasa reached home his wife explained what all happened to him. He was upset. He said 'you should not have turned. You scared them and they ran away. Only half our jewels could be put to good use. The other half is left behind. We lost a wonderful opportunity'.

The shishyas returned and reported the happenings faithfully. Ramanuja then told his shishyas "you all were upset at loosing some clothes and behaved so badly. Look at this couple. In spite of loosing such valuables they are so calm and detached from material things. You pride in your high birth and feel that they are of low birth.

Do you see the intrinsic difference?"

During his stay at Melukote, Ramanujacharya went to Delhi to bring the idol of Ramapriya or Chelvapillai. Though initially the sultan of Delhi allowed him to take the idol, when he saw the sorrow of his daughter on separation from the idol, he sent men to fetch the idol from the Brahmins. Ramanuja travelled day and night and somehow managed to reach back Melukote with the idol. During this journey, chandalas and men of low caste helped him by carrying the idol, without which he would not be in a position to bring the idol back. Large hearted Ramanujacharya acknowledged their services by calling them "Tirukulattar" meaning the blessed caste and honouring them. He gave them the right to enter the temples at Melukote, Srirangam and Belur at specified periods every year. The Sultan's daughter, who followed the idol to Melkote and spent the rest of her life in the service of the Lord, was given a place at the feet of the Lord at the Melkote temple by Ramanujacharya and is worshipped even today as Bibi Nacchiar.

Rice in his Gazetteer says "Thus we see it is this effort on the part of the great reformer, Ramanuja, in lifting the religious and social status of Panchamas etc., that is commendable and the one, that is absent in the history of other reformers. It is thus evident how seriously Ramanuja thought of elevating the low classes as regards their eligibility for salvation, and the enshrinement of saints of their religion in the temples. Tiruppani Azhwar is an example."

Again, he says "Thus, the emancipation of the lower class, started long back and as far as we know, no other reformer took such a bold step to elevate the lower sects to fall in line with the rest. We have read about Mira Das a mohammedan who embraced Vaishnavism, performing Harikathas and Chanchu Das (a Tirukulattar) at Kolar, who was working for uplift of his community."

Buchnan in his account says "Rai Das, a Pariah or Chammar and a disciple of Ramanuja set afoot a movement for the regeneration of his class between 1820-30 in the district of Chatisgarh. They called

themselves Satnanis. We refer our readers to our pamphlet on the panchamas and also to page 272 - 3 of Rice's Gazetteer, Vol. II, 1897, where other interesting information as regards Melukote temple and its endowments is given..."

It is said that one disciple of Ramanuja known as Pattiniperumal belonged to the lower cast and resided on the outskirts of Srirangam to avoid any inconvenience by him to the high caste people. He used to sing "Tiruvaimoli" excellently and used to get totally absorbed in it. One day while passing by that way after a holy bath, Ramanuja sent away his disciples and went to the hut of Pattiniperumal and spent long hours with him, singing the sacred hymns.

Ramanuja strived to build a new social order. In his order known as Ramanuja Koota, we could find not only bramhacharis but also many others. There were 700 Yatis, 74 Mutts with Mathadhipathis, 12000 men devotees, 300 women devotees, many kings and their royal retinues, people wearing sacred thread, people not wearing sacred thread, etc. Thus Ramanujacharya welcomed with open arms any one who was seeking salvation and was willing to adopt their philosophy. He gave the Divyaprabhandas a prime place in the pooja system at all the temples. It is essential that we do not loose sight of the great work done by Ramanujacharya in reforming our society.

* While some authors have said that Kanchipoorna was a vaishya, some others have said that he was a shudra. What is significant is that he was from a lower caste, which made no difference to Ramanuja.

Acknowledgements:

- Bhagavad Ramanujara Divya Jivana Charitre - by Belur Keshava Das
- Life of Sri Ramanuja by Swami Ramakrishnananda
- Bhagawan Ramanuja by Shrivatsa

*Curtesy : Ramanujacharya
- Dayapathra June-July Issue 2004)*

ಕೃತಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ

ತಿರುಪಾವೈ ಅನುವಾದ; ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ

TIRUPPAVVAI

Tr. M.A.N. Prasa

Publishers:

P.N. Iyengar Charities

Bangalore.

May - 2004

Pages 80 Price Rs. 50/-

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ. ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಪದ್ಧರಿತವಾದುದು. ತಿರುಪಾವೈ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನೆಲೆಬೆಲೆ ಇದೆ. ಗೋದಾದೇವಿ ವಿರಚಿತ ಈ ತಿರುಪಾವೈಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಗಾನವೇ ಮುಖ್ಯವಸ್ತು. ತಿರುಪಾವೈ ಎಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ರತ ಎಂದರ್ಥ. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಪಿಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ವ್ರತವೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಗೋಪಿಯರು ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯೂ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆಿದೆ.

ಮೂಲತಃ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತಿರುಪಾವೈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಲೇಖಕ, ಎಂ.ಎ.ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರದು ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಂವೇದನೆ. ಅವರು ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ ವೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬಲ್ಲರು. ಹೀಗಾಗಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮೂಲಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಪದ್ಯದ ತಮಿಳು ಅವತರಣಿಕೆ, ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಯ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಂತರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಪದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇತರ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ತಿರುಪಾವೈ ಭಕ್ತಿರಸ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಸಂವಾದ ರೂಪದಂತಿರುವ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರ ಭಕ್ತಿ; ಕೃಷ್ಣನ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ೧೯೩೭ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್ ಎಂಬವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ

ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೀಗಿದೆ.

“ಬಾಳ್ವೆಯನು ನೇಗೊಳಿಸಲ್ಲಿ ಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಳದಿಯರೆ ಈ ನಮ್ಮ ನೋಂಪಿಗಾ ಗೆಯ್ಯ ನೇಮವ ಕೇಳಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳಡಗಿರುವ ಪರಮ ನಡೆಗೆರಗಿ ನೆಯ್ಯುಣದೆ ಪಾಲುಣದೆ, ಮುಂಜಾನೆಯೊಳು ಮಿಂದು ಕಣ್ಣೆ ಕಾಡಿಗೆಯಿಡದೆ ಮುಡಿಗೇ ಪೂಮುಡಿಯದೆ ಕೀಳ್ಳೆಯ್ತೆಗಳ ತೊರೆದು ಪಿಸುಣುನುಡಿಗಳ ಮರೆದು ಬಡವರ್ಗೆ ನೆರವಿತ್ತು, ತಿರುಕರ್ಗೆ ತಿನಿಸಿತ್ತು ಬದುಕು ವೊಡೆಯೇ ನಮ್ಮ ನೋಂಪಿತಾನೊಳ್ಳಿತಕ್ಕು”

ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ ವ್ರತ ಈಡೇರಲು ಮಾಡಬಯಸುವ ವ್ರತ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದಾತ್ತವಾದವು. ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪ್ರಸಾದ್ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Translation:

O' folks of the world, do you know
How we go about this unique
prayer of ours?
Singing praise of the Lord who sleeps
on the ocean of milk
We will bathe at dawn and will
not partake ghee or milk
Will not line our eyes or beautify ourselves,
nor will we wear flowers
Will not do anything forbidden, nor will
we indulge in petty talk
Will be hospitable and give
alms generously
And shall happily abide by these terms
Our commendable and unique
prayer shall be fruitful!

ತಮಿಳಿನ ಈ ಕಿರು ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಾದ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಹಳೆಯ ಪರಂಪರೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪ್ರಲಾಂಡು ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ಓದುಗರ ಕೈಗಿತ್ತ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಸಿಕರಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯ ಭಾಷಾಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ವಾಗಬಲ್ಲದು ಇದು ಇವತ್ತಿನ ಜರೂರಿ ಸಂಗತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಾಗಲಿ.

- ಡಾ. ಜಿ.ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯ

ADITYA PRAKASH

Aditya Prakash is a recognized upcoming vocalist of Karnatic music in the Semmangudi Srinivas Iyer tradition. Aditya's tutelage is under Sri P.S. Narayanaswamy and Sri Palai C.K. Ramchandran. With intense grooming from his gurus Sri PSN and Sri Palai Ramachndran for the past three years, Aditya presented a very satisfying carnatic kutcheri jointly hosted by The Mysore Association and Sri Rajarajeshwari Bharatha Natya Kala Mandir, in the ground floor lounge of the Association.

He started with a saranga varnam and deftly sung Pahimam Sri Rajarajeshwari which was very impressive. The other kritis which stood out were Rama Nee Samanam Evaru in Kharaharapriya with very good imaginative neravals and kalpana swarams. The Ragam Thanam Pallavi in ragam Kalyani was good. He was ably supported by Kum. Ranjani Ramakrishnan on violin and Sri Vijay Natesan on mridangam.

FOR ALL YOUR DOMESTIC AND INTERNATIONAL TRAVEL ARRANGEMENTS

CONTACT

A AUGUST TRAVEL SERVICE

Agents For
INDIAN AIRLINES &
JET AIRLINES

2/16, KABBUR HOUSE,
SION (E), MUMBAI-400 022.
PHONES : 2407 2984*2409 3573
2407 7750

ಶಂಕಿತ ಪತ್ರಗಳು

- ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಬಿಸಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ತುತ್ತು ನುಂಗಿ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು “ಅಯ್ಯೋ ಹೊತ್ತಾಗೋಯ್ಯಮ್ಮ, ಇನ್ನು ಓಸು, ಹಿಡಿದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲೇಟಾಗ್ಲೋಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ಸೀಮಾ ಬಚ್ಚಲುಮನೆಗೆ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಓಡಿದಳು.

“ಏನು ಹುಡುಗೀನೋ, ಒಂದು ಚೂರು ಸಾರನ್ನ ಕೂಡ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಆತುರವೋ” ಎಂದು ಸೀಮಾಳ ತಾಯಿ ಶಾಂತಮ್ಮ, ಮಗಳು ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಸಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಲಂಚ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಚಿತ್ರಾನ್ನವನ್ನು ತುಂಬಿ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಳು. ಸೀಮಾ ತನ್ನ ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು “ಬರ್ರೀನಮ್ಮ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹೊರ ನಡೆದಳು.

ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ನಡೆದು ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್ ತಲುಪಿದಾಗ, ಆಗಲೇ ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಂದಿ “ಕೂ” ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕಂಟೋನ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತಿ ಶಿವಾಜಿನಗರದ ಸ್ಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿಳಿದು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಟೀಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಛೇರಿಗೆ ನಡೆದು ಹೊರಟಳು. ಎಷ್ಟೇ ಬೇಗ ನಡೆದರೂ ಅವಳು ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ತಡವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಕಂಪನಿಯ ಸೈನೋಗ್ರಾಫರ್ ಗೋಪಾಲ ಕಛೇರಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವನು ಸೀಮಾಳನ್ನು ನೋಡಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ವಾಚ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ, “ಲೋ ಚಪಾತಿ, ಇವತ್ತು ಓನ್ಲಿ ಟನ್ ಮಿನಿಟ್ಸ್ ಲೇಟ್ ಅಷ್ಟೆ. ಡೇ ಬೈ ಡೇ ಒಳ್ಳೆ ಇಂಫ್ರಾವ್‌ಮೆಂಟಿದೆ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದಿನ ಕರೆಕ್ಟ್ ಟೈಂ. ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲ ವಾರನೇ ಫೈವ್ ಮಿನಿಟ್ಸ್ ಡಿಲೇ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಟನ್ ಮಿನಿಟ್ಸ್ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರ್ಸ್ ಟುಗೇದರ್ ಲೇಟಾದ್ರೂ ಆಗಬಹುದು. ಏನಂತಿ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಶೇಖರ ಉರುಫ್ ಚಪಾತಿ, “ಆಗ್ನಿ ಬಿಡೋ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಗಂಟೀನು ಹೋಗತ್ತೆ? ನೀನು ಊರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಬಂದು ಕಡೆಯೋಡು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದೆ” ಎಂದು ದಜಾಯಿಸಿದ.

“ಏನೋಮ್ಮ, ಆಗ್ಗೆ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸೋಕೆ ತುರು ಮಾಡ್ಲೆ. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಾನು, ಗೀನು ಹಾಕಿದ್ದೀಯೇನು?” ಎಂದು ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುದ್ದಿದ

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಪೋಲೀಸರು ಹೇಳಿದ ಕತೆಗಳು ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯ್ದು ಕಥೆ. ನಿಜ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಈ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಹಂಸಧ್ವನಿ ಪ್ರಕಾಶನದವರು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೃಪೆ : ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಹಂಸಧ್ವನಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಗೋಪಾಲ.

“ನಿನ್ನ ತಲೆ. ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇದೇ ಯೋಚನೆ. ನಡಿ ಸೀಟಿಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ದಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಒಳನಡೆದ ಶೇಖರ. ಸೀಮಾಳಿಗೆ ಇವರ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದವಳಂತೆ ತನ್ನ ಸೀಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಸರಿದ ಬೆವರು ಹನಿಗಳನ್ನು ಕರ್ಚಿಫಿನಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಒಳಕ ಮುಂದಿದ್ದ ಕಡತಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿದಳು.

ಪಾಟೀಲ್ ಕಂಬೈನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೂ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ನಾನಾ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯ ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತ ಕಛೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ನೂರಾರು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಾ ಆಫೀಸ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಗಂಡಸರೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹೆಂಗಸರು ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ವಿವಿಧ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರು. ಸ್ನೇಹಪರಳಾದ ಸೀಮಾ ಅವರುಗಳ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಬಹುಬೇಗನೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅದೇಕೋ ಗಂಡು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೊಡನೆ ಅವಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆಯೂ ಅವಳ ಮಾತು ಎಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟು.

ಗೋಪಾಲ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನೋಗ್ರಾಫ ರಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಪರ್ಸನಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದ. ಸದಾ ನಗುತ್ತಾ ನಗಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಟೇಬಲ್ನುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಪಾಲ ಒಂದು ದಿನ ರಜಾ ಹಾಕಿದರೂ ಅವನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈ ಮುರಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಹಾಜರಾತಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆದ್ದರೆ ಅವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಆಫೀಸು ಭಗನುಟ್ಟುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು

ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದ ಗೋಪಾಲ ದಿನವೂ ಲಂಚ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಚಪಾತಿಯನ್ನೇ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ಶೇಖರನಿಗೆ ಚಪಾತಿಯೆಂದೇ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೆಕ್ರೆನ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಜವಾನನಿಗೆ “ಶೇಖರನನ್ನು ಕರೆಯಯ್ಯಾ” ಎಂದರೆ, “ಯಾರ್ ಸಾರ್?” ಎಂದು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. “ಅದೇ ಕಣಯ್ಯಾ, ಆ ಚಪಾತೀನ ಕೂಗು” ಅಂದಾಗ “ಓ ಅವನ ಸಾರ್ ಎಂದು ಶೇಖರನನ್ನು ಕೂಗಲು ಓಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಗೋಪಾಲ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ನಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರ ಟಿಬಲ್ನುಗಳಿಗೆ ಹೊಗುವಂತೆ ಸೀಮಾಳ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮುಂದೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಗಂಟು ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಾಗದೆ “ಮೇಡಂ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿರ್ರಾರಪ್ಪಾ. ನನಗೆ, ಕಲ್ಯಾಣದ ಭದ್ರಕಾಳಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕಂಪನೀಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ” ಎಂದು ವಿನೋದವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಮಿಕ್ಕವರು ನಕ್ಕರೂ ಸೀಮಾ ಹಲ್ಲು ಮುಡಿಕಚ್ಚಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಲೋ ಗೋಪಿ, ಸುಮ್ಮೆ ಅವಳ ತಂತಿಗೆ ಹೋಗ್ಲೇಡೆ. ಪಾದುಕೇನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಹಳೆ ಪಾದುಕೆ ಏಟು ಜೋರಾಗಿರುತ್ತೆ” ಅವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಬಿಡೋ ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ವಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಿಂಹೋನ ಪಳಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಕೇಳು” ಎಂದಿದ್ದ ಗೋಪಾಲ ಈ ಮಾತುಗಳು, ನಗೆ ಸೀಮಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ತಟಸ್ಥಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳು ತನಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೇ ಅವಳು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಹಾಗೂ ಔದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸೀಮಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ, ಅದೊಂದು ದಿನ ಅವಳಿಗೆ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದ ಕಾಗದ ಆಫೀಸಿನ ಅಡ್ಡಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. “ತನಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಷತ್ರ್ ಬರೆದವರಾರು?” ಎಂದು ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಕವರನ್ನು ಒಡೆದು ಪತ್ರವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಳು. ಬಿಳಿಯ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಟೈಪಾದ ಅಕ್ಷರಗಳು. “ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಸೀಮಾ” ಎಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ, ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ, ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಂಧಿಸಿ ಪ್ರೇಮಾಲಾಪ ನಡೆಸಬಹುದು. ಎಂದೂ ಒಕ್ಕಣೆಯಿತ್ತು. “ಯುವರ್ಸ್ ಲೌವ್ಲಿ” ಎಂದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಹಿಯಾಗಲಿ,

ಹೆಸರಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವಳು ಅದನ್ನು ಹರಿದೆಸೆಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕವರಿನ ಸಮೇತ, ಮೇಜಿನ ಡ್ರಾಯರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗಹಾಕಿದಳು. ಅವಳು ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರದ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರ ಮನೆಯ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಸೀಮಾಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು, ಆ ಪತ್ರ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಒಡೆಯದೆ ಅವಳ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸೀಮಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. ಮೊದಲನೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕಣೆಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಭೇಟಿಯಾಗ ಬೇಕಾದ ಕಾಲ, ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಲದ ಪತ್ರ "ಸೀಮಾ ಮೈ ಲೌವ್" ಎಂದು ಪತ್ರ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರದಂತೆ, ಟೈಪು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಸಹಿಯಿಲ್ಲದ ಪತ್ರ" ಯಾರು ಈ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದೇ ಸೀಮಾಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗೋಪಾಲನೇನಾದರೂ ಈ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅವನೂ ಟೈಪಿಸ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಟೈಪು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆಯೇ? ಸಹಿ ಹಾಕಿದರೆ ಆತನು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಮಧೇಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ?" ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಳು.

ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. "ನೀನು ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರಗಳಂತೆ ಹೇಳಿದ ಕಡೆ ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲವೂ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಪತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಿಡ್‌ನ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಭಾವಿಸ ಬೇಡ. ಜೋಕೆ" ಈ ಬೆದರಿಕೆ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಸೀಮಾ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉದಾಸೀನವಾಗಿರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಸಂಗ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸೀಮಾ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಂದೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು.

ಅವಳ ತಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರೊಬ್ಬರೇ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಅವರದುರಿಗಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ

ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಯರು "ಏನಮ್ಮಾ, ಏನು ವಿಶೇಷ...?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವಳು ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಪತ್ರಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ರಾಯರು "ಯಾಕಮ್ಮಾ, ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲಾ ಚಿಗುರಿನಲ್ಲೇ ಚಿವುಟಿ ಎಸೀಬೇಕು. ನೀನೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಐಬು ಕೊಡದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರು. ಈ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣಿ" ಎಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾವು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು, ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಯರು ತಾಣಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡರು. ಕಾಫಿ ತರಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಉಪಚರಿಸಿದರು. "ಅದೇನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬಂದೆ?" ಎಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಯರು, ಮಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಾಚೂ ಬಿಡದೆ ಹೇಳಿ, ಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕವರುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ, ಅಂಚೆಯ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದರು. "ಒಂದೊಂದು ಕಾಗದವೂ ಒಂದೊಂದು ವಿರಿಯಾದಿಂದ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲ ಲೋಕಲ್‌ದೇ ಆಗಿದೆ. ಡೀಟೈಲಾಗೇ ಇದನ್ನ ಚೆಕ್ ಆಫ್ ಮಾಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಅಡ್ರೆಸ್ಸು ಕೊಡು. ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡೋಣಿ. ಈ ವಿಷಯ ನೀನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಿರು" ಎಂದು ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಆತ್ಮಾಸನೆಯಿತ್ತರು.

ಸೀಮಾಳಿಂದ ಅವಳ ಅಫೀಸಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೂರ್ತಿ ಸೈನೋಗ್ರಾಫರ್ ಗೋಪಾಲನ ಮೇಲೆ ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಅವನ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾಯಿಟ್ಟರು. ಅವನ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಲು ವಿಳಂಬವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪಾಲ, ಅವನ ತಾಯಿ ವಿಜಯಪುರದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತಂದೆ ತೀರಿಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯ ನಂತರ ಮಗ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದ. ತಂದೆಯ ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಬಂದ ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್, ಇನ್ನೂರೆನ್ನ ಹಣದಿಂದ ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಮಗ, ತಾಯಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಪಾಲನ ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ

ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮಗ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಯಾವ ಹವ್ಯಾಸವೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಬೇಗ ಬಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಒಂದು ವಾಕ್ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಟಿ.ವಿ. ನೋಡುತ್ತಲೋ ಅಥವಾ ಏನನ್ನಾದರೂ ಓದುತ್ತಲೋ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗೋಪಾಲನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳು ಗೋಪಾಲನ ಈ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸೀಮಾಳಿಗೆ ಗೋಪಾಲನ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಮಾನ ಎದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಈ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿಯವರು ಕಂಪನಿಯ ವ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೆರೆಕ್ಟರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಟೈಪು ಮಾಡಿದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೀಮಾಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳೊಡನೆ ಫೋರೆನ್ಸಿಕ್ ಲ್ಯಾಬ್‌ಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ತಜ್ಞರು ಎರಡೂ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಸೀಮಾಳ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳು ಕಂಪನಿಯ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಟೈಪು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಗಿಹಾಸಿದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಗೋಪಾಲನ ದಿನಚರಿ ನೋಡಿದರೆ ಆತ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನೇ ಹೊರತು, ಯಾವ ದುಷ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಮತ್ಯಾರೂ ಸೀಮಾಳ ತಂಟೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತನಿಖೆಯ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮವೇನು? ಮೂರ್ತಿಯವರು ಸಿಗರೇಟೊಡದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಸೀಮಾಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು.

ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಟೈಪಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪೇಷನರಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಗಳೇ. ಅಂಚೆಯ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಕವರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಪಾಡ್ಲಿಪುರ, ರಾಜಾಜಿನಗರ,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಗಳ ಅಂತೆಯ ಮುದ್ರೆಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರು.

ಕಂಪನಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು, ಕಂಪನಿಯ ನೌಕರರ ಪರ್ಸನಲ್ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬಯೋಡಾಟಗಳನ್ನೂ, ಅವರ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಶೇಖರಣೆ ಫೈಲಿನ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿತು. ಶೇಖರಣೆ ರಾಜಾಜಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮುಂಚೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಟೈಪಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ನಾಗಿದ್ದ ನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಶೇಖರಣೆನ್ನು ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಸೀಮಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು, “ಏನಾಯ್ತಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತನಿಖೆ?” ಎಂದ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನಗುತ್ತಲೇ ರಾಯರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ತನಿಖೆ ಪ್ರಗತಿ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿದೆ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. “ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತೆ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, “ಇಲ್ಲ ಯಾವದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ಸೀಮಾಳೇ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. “ಅಲ್ಲಮ್ಮ, ನಿನಗೆ ಗೋಪಾಲನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲವೆ? ಶೇಖರಣೆ ಮೇಲೆ, ಏನಾದರೂ ಸಂಶಯವಿದ್ದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಮೂರ್ತಿ. “ಛೇ... ಛೇ... ಅವನು ಅಂಥವನಲ್ಲಾ ಸರ್. ಅವನು ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಗೂ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ್ದನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಗೋಪಾಲ ನನ್ನ ಚುಡಾಯಿಸಿದಾಗ ಶೇಖರಣೆ ನನ್ನನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೋಪಾಲನನ್ನೇ ದಬಾಯಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಚ್ಚಾಪಕದಲ್ಲಿಂದೆ ಅಂಕಲ್” ಎಂದು ಸೀಮಾ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಮೂರ್ತಿಯವರು ಠಾಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳ ವರದಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿತ್ತು. ಮೂರ್ತಿಯವರು ವರದಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಶೇಖರಣೆ ರಾಜಾಜಿನಗರದ ನಿವಾಸಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಖಾಸಗಿ ಟೈಪಿಂಗ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಪಾರ್ಟ್ ಟೈಂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ, ರಾತ್ರಿ ಏಳರಿಂದ ಒಂಭತ್ತಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಇವನು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ನಂತರ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸಿ.ಐ.ಡಿ.ಗಳು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಮಾಲಿಕರಿಂದ ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆದು, ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಟೈಪ್‌ರೈಟರುಗಳಿಂದ ಟೈಪಾದ ನಮೂನೆಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಸೈಸಿಮನ್ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೀಮಾಳ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಫೋರೆನ್ಸಿಕ್ ಲ್ಯಾಬ್‌ನ ಅಂಕಿತ ದಸ್ತಾವೇಜು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಲ್ಯಾಬ್‌ನ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಡಾ|| ಮೋಹನ್ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಸಿ. ಅಶ್ವತ್ಥಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು.

ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ಒಂದೊಂದು ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ, ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಟೈಪ್‌ರೈಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಟೈಪು ಮಾಡಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದರಂತೆ ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವಾಗ ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಯಂತ್ರಗಳು ಹಳೆಯದಾದ ದಂತೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸವೆಯುವುದು ಅಥವಾ ಸೊನ್ನೆ ಆಕಾರದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಕಣಗಳು ಕುಳಿತು ಆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಟೈಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೀಳದೆ ಚುಕ್ಕಿಯಂತೆ ಬೀಳುವುದು, ಅಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಉದ್ದದ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಗಳಿಲ್ಲ ದಿರುವುದು, ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬೀಳುವುದು ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳೆರಗಗಳು.

ಫೋರೆನ್ಸಿಕ್ ಲ್ಯಾಬ್‌ನ ತಜ್ಞರು ಟೈಪಾದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯಾರಿಸನ್ ಮೈಕ್ರಾಸ್ಕೋಪ್, ಮೀಡಿಯೋ ಸೈಕ್ಲರಲ್ ಕಂಪರೇಟರ್ ಮುಂತಾದ ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಹಲವಾರು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದು, ಇದೇ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಸೀಮಾಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನ ಒಂದು ಬೆರಳಚ್ಚಿನ ಯಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಈ ಪತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತೆಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ದೃಢೀಕರಿಸಿದರು. ತಜ್ಞರ ವರದಿ ಬಂದೊಡನೆ ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಬಂದು, ಆ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸೀಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಠಾಣೆಗೆ ತಂದರು ಹಾಗೂ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಶೇಖರಣೆನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಫೋಲಿಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿದರು.

“ಬನ್ನಿ ಮಿ|| ಶೇಖರಣೆ” ಎಂದು ಕೃತಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ ಕಳಾರಹಿತ ಮುಖದಿಂದ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ್ನು “ಕೂಡಿ” ಎಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ “ಕಾಫಿ, ಟೀ ಏನಾದ್ರೂ ತಗೋತೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ನಾನು ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಂಟ್ ಕೆಲ್ಸ ಇದೆ. ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳಿ?” ಎಂದು ಶೇಖರಣೆ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾಕೆ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೇನು?” ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಶೇಖರಣೆ ತಾನು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತುತಿರುವುದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ, ನೀವು ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿರೋದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೆ?” ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, “ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್. ಅದೇನೂ ಅಂತಹ ಇನ್‌ಕಮ್ ಬರೋ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಇದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಅನಾನುಕೂಲತೆಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶೇಖರಣೆ, “ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದರೆ” ಎಂದು ಚಿಂತಿತನಾದ.

“ನಿಮ್ಮ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆ ಯಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ರೆಗ್ಯುಲರ್‌ನಾಗಿ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಬರೋ ಹುಡುಗೀರಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ಆಗ್ತಿದೆ ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ “ನನಗೆ ನೀವು ಏನು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಆನ್ನೋದೇ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಸಾರ್” ಎಂದು ತೊದಲಿದ ಶೇಖರಣೆ.

“ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸೈಜ್‌ಗೆ ಕರೆಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ನಮಗೆ ಒಂದು ಲೆಟರ್ ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ, ಅಂದವಾಗಿ ಟೈಪಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿ, ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದು ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರು ಹೇಳಿದಾಗ “ಸದ್ಯ ಇಷ್ಟೇನೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡ ಶೇಖರಣೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿನ ಗಾಬರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. “ಕೂಡಿ ಸಾರಿ ಲೆಟರನ್ನ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ನಾನೇ ನಿಮಗೆ ನಾಳೆ ತಲಪಿಸ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

“ಛೇ... ಛೇ.. ಹಾಗೆಲಾ ಕೊಡೋ ಅಂಥ ಲೆಟರ್ ಅಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲು, ಒಂದೇ ಶೀಟೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಿಮಗೇನು ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬಿಡ್ತೀರ...” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, “ಹಾಗಾದರೆ ಬೇಗ ಕೊಡೋ ಸಾರ್ ಲೆಟರ್” ಎಂದು ಆತುರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

“ಮೊದಲು ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ತರಿಸ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಲೆಟರ್ ಕೊಡೋಣಂತೆ...” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು “ಲೋ ಫೋರ್ ನಾಟ್ ಟು, ಆ ಟೈಪ್ ರೈಟರ್ ತಗೋಯಾ” ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತರು.

ಪೇದ ತಂದು ಮೇಚಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಆ ಬೆರಳನ್ನು ಯಂತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಶೇಖರನ ಮುಖ ವಿವರ್ಣ ವಾಯಿತು. ಮೂರ್ತಿಯವರು ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸೀಮಾಳಿಗೆ ತಾನು ಬರೆದಿದ್ದ ಬೆದರಿಕೆಯ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು.

“ಯಾಕೆ ಓಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆ?” ಮೂರ್ತಿಯವರು ಕೇಳಿದರು.

“ಹೌದು ಸಾರ್. ಯಾಕೋ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ...” ಎಂದು ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ನೋಡಿದ.

“ಅಂದರೆ ಈ ಕಾಗದ, ಆ ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್‌ನ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮ ಹೆಲ್ತ್ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ಟಾಗೋಯ್ತಲ್ಲ?”

ಶೇಖರ ಏನೂ ಹೇಳದೆ, ಮೂಕನಂತೆ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೃತಕ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಫೋಲೀಸ್ ಭಾಷೆಗೆ ಇಳಿದರು. “ಏನೋ ಈಡಿಯಟ್, ನಿನ್ನಾಟಾ ನಮ್ಮ ತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಅಂದ್ಯೋಡ್ಯೇನು? ನೀನು ಸೀಮಾಗೆ ಬರೆದ ಲೆಟರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಟೈಪ್ ರೈಟರಿಂದಲೇ ಟೈಪಾಗಿದ್ದು ಅಂತ ಲ್ಯಾಬ್‌ನಿಂದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಫೋಲೀಸಿನವರು ನಿನ್ನಾಟಾನಾ ಪತ್ತೆ ಹಿಡಿಯೋಕಾಗೋಲ್ಲಾ ಅಂದ್ಯೋಡ್ಯೇನು? ಹಾಕ್ಸೊ ಇವನ್ನ ಬಳಗೆ” ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ “ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗಿ ಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಗೋಳು ಹುಯ್ತು ಕೊಂಡನಲ್ಲಾ ಈ ಬದ್ಮಾಷ್” ಎಂದೇ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಕೃತ್ಯ ಬಯಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಂಬಿದ್ದ ಶೇಖರನಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಕಂಡು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ, “ಮುಂಗುಸಿಯಂತೆ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿನೊ ಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಶುಕಮುನಿಯಂತಿದ್ದ ಶೇಖರ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆಯೆ?” ಎಂದು ಅವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು.

“ಪರ್ಮಾಗಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೋ ನಮ್ಮ ಚಪಾತಿ. ನೋಡೋಕೆ ಹಾಗಿದ್ದೂ ಭಾರಿ ಕ್ರೂಕು” ಎಂದು ಗೋಪಾಲ ಹೇಳಿದಾಗ ಇತರ ನೌಕರರ ನಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಸೀಮಾಳು ಗೋಪಾಲನಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಮುಗುಳುನಕ್ಕಳು.

ರಾಣೆಯ ಕಲಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣೆಯ ಕಲಾ ಮಾಧ್ಯಮದವರು ಎರಡು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸಭಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದೇ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಮರಾಠಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕಲಾಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ‘ಬೆತ್ತಲೆ ವೇಷ’ ಇದು ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಡ್ಯಾರಿಯೊ ಪೊ ಅವರ ಆಂಗ್ಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ನಾಟಕ. ಡಾ ಪ್ರಕಾಶ್ ಗರುಡ್ ಅವರು ಅನುವಾದ ವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ನಾವು ಮೇಲು, ಕೀಳು, ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವ, ಗೌರವಾನ್ವಿತ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಳಸುವ ಆಧಾರ, ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ಸೂಚಕಗಳು. ಇತರರ ವೇಷ ಬೂಷಣ, ಆಡಂಬರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಮರುಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಗುರುತಿಸಲಬಲ್ಲೆವೆ? ಇದು ಈ ನಾಟಕದ ಕಥಾವಸ್ತು. ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು, ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಸ ಗುಡಿಸುವವನನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫೋಲೀಸಿನ ಅಧಿಕಾರಿ, ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದವ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಹಾಸ್ಯಮಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕಸಗುಡಿಸುವವನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅದರ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುವ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಮಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಹಿಡಿದು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಟೊಳ್ಳುತನದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಅಭಿನಯ, ರಂಗ ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನ ವಿನ್ಯಾಸ ನಾಟಕ ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾಗಿರಲು ಕಾರಣವಾದವು. ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದದು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ನಾಟಕವನ್ನು ನಟರಾಜ್ ಏಣಿಗಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ “ಪಪ್ಪೆಟ್ ಹೌಸ್” ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ಅಂದಿನ ಎರಡನೆಯ ನಾಟಕ, ಆದ್ಯರಂಗಾ ಚಾರ್ಯರ ‘ಏನು ಬೇಡಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು’ ಎಂಬುದರ ಮರಾಠಿ ಅನುವಾದ. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ವಿಚಾರೆಯವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು.

ಪಾತ್ರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಸುರ್ವೆ, ಅಮೋಲ್ ಕುಲ್ಕರ್ಣಿ, ಮಂದರಾ ಪರದೇಶಿ, ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಡಿ'ಸಿಲ್ವಾ, ಗಜಾನನ ರಜವೂತ್, ಅರ್ಚನ ಅಚರ್ರೇಕರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರಾಂತ ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ದಳವಾಯಿ ಅವರು ವಿಶೇಷ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

MATRIMONIAL

For a Smartha Kannada Brahmin girl 25yrs, 5'3" Kaushika gotra, Kartika Nakshatra, B.Com.,CA. Computer literate working in leading C.A. firm Mumbai, Alliance invited from professionally qualified, Well employed Kannada Brahmin boy.

Name & Address:
 N.S. Begoor
 406/B/2, Vithal Apt.,
 S.V. Patel Road, Borivali (W)
 Mumbai-400 103
 Phone No.: 2895 0511

TRIMURTI
JEWELLERS
GOLD AND DIAMOND
ORNAMENTS

460/4, Venkatesh Niwas,
 Ground Floor, Bhaudaji Road,
 Opp Mysore Association,
 Matunga (C.Rly.) Mumbai-400 019.
 Phone : 2402 3485

ಟಿಕೇಟು ಇಲ್ಲದ ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗ್...

(ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ)

ನಗರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ವಲಸೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. "ಆಧುನಿಕ" ಎಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಹರಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಲಸೆಗಾರರಿಂದಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮುಂಬಯಿ ಶಹರ ಹೊರತಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಗುಜರಾತ್, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಕರ್ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಇಲ್ಲಿನ ಗೌಜು ಗದ್ದಲಗಳ ನಡುವೆ ಬೆರೆತು 'ಮುಂಬಯಿಯವರು' ಎಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡರೂ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆಯದೆ, ತಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವರು.

ಮುಂಬಯಿ ಶಹರದ 'ನೆವೆರ್ ಸೇ ಡೈ' ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಡಿಯೋ ಕೆಮರಾದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಿ.ಎನ್. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಲಸೆಗಾರರ ಪೈಕಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ, ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿಟ್ಟು, ಈ ಸಮುದಾಯದ ನೋವು ನಲಿವು ಹಾಗೂ ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ 'ವಲಸೆ'ಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದರುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಚಿತ್ರ ಮಾಡಲಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದವರ, ಪ್ರೋಫೆಶನಲ್‌ಗಳ, ಸ್ವ-ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ, ಬೃಹತ್ ಉದ್ಯಮಿಗಳ, ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಕಸ ಹೆಕ್ಕುವ ರ್ಯಾಗ್ ಪಿಕರ್‌ನವರ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

"ಸುರಭಿ"ಗಾಗಿ ಹಲವು ಕಿರುಚಿತ್ರಗಳನ್ನು 'ಈ ಟಿವಿ'ಗಾಗಿ 'ಸ್ವಾಮಿ-ಸ್ವಾಮಿ' ಹಾಗೂ "ಮಿಸ್ಟರ್ ಆಂಡ್ ಮಿಸೆಸ್ ಐವತ್ತೈದು" ಎಂಬ ಎರಡು ಹಾಸ್ಯ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡ "ಸ್ವರಸಾಧನ" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಿ.ಎನ್., ಪುಣೆಯ ಪಿಲ್ಮ ಮತ್ತು ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಶಾಲೆಯ ಪದವೀಧರ. 'ಟಿಕೇಟು ಇಲ್ಲದ ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗ್...' ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ, ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿರುವ ಕಲಾವಿದ, ಧಾರಾವಾಹಿ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಿ ಸಂಯೋಜಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರ್.

ಇದು ವಿಶ್ವಮಟ್ಟದ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ ಪಿಲ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಹಸಗಾಢೆಯ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೊಡ ಹೌದು.

ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಜನ್ಮಶತಾಬ್ದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮದ್ದಿಗೆ ಕರೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆತ್ಮಪೂರ್ವ ಕವಿ ಹಾಗೂ ಚಿಂತಕ ದಿವಂಗತ ಪುರೋಹಿತ ತಿರುನಾರಾಯಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಅವರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ವಿಮರ್ಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಜೂನ್ 13ರಂದು ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರು.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ 'ದೆಹಲಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಬಾ. ಸಾಮಗ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಲಭ್ಯಾಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕವನಗಳು, 23 ಗೇಯ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಗಳು, ಒಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಐದು ಕಥೆ - ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಕಲನ, ಎರಡು ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ಕುರಿತ ಕೃತಿ, ನಾಲ್ಕು ಅನುವಾದ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮ್ಮದ್ದಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬದುಕಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮ್ಮದ್ದಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಸ್ಮಾರಕ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ, ಸಾವನ.ರಿಗಾಗಿ ಅತಿಥಿಗೃಹ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಕೀರ್ತಿ ವಿಶ್ವಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕೆಂದರು.

ಸೃಜನ, ಚಿಂತನ ಮತ್ತು ಸ್ಪಂದನಗಳು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಸೃಜನ ಶಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯ ಗೀತರೂಪಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮುಖವಾಗಿ ಹರಿದಿವೆ ಎಂದ ಸಾಮಗ ಅವರು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಅಹಲ್ಯೆ, ಗೋಕುಲ ನಿರ್ಗಮನ, ಹಂಸ ದಮಯಂತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ರೂಪಕಗಳು, ಶ್ರೀ ಹರಿ ಚರಿತ್ರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿವೆ ಎಂದರು.

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಾ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಗದ್ಯ ಬರಹಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಂತವು ಎಂದರಲ್ಲದೆ ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಗದ್ಯದ ಚೆಲುವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಕಾವ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಧ್ವನಿರಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಇವರ ಗದ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದರು.

ಕಲಾವಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಂಜಲಿ ಸುರೇಶ್ ಅವರು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರು ಸಂಗೀತಗಾರರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಪಾರ ಸಂಗೀತಭ್ಜಾನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆಂದರಲ್ಲದೆ ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಗೀತ ನಾಟಕಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮತ್ತು ನಾಟ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗದೆ ಅವರ ಅಂತಸ್ಪರ್ಶಗೆ ಹೊಳೆದಂತೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ ಎಂದರು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಬಿ. ನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಅವರು ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಚಿಂತನೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಮರಣವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಬರಹಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ ಎಂದರಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಲ್ಲ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುವಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರ.ತಿ.ನ.ರ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ 21ನೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳಾ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತಾ 'ದೆಹಲಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಬಾ. ಸಾಮಗ ಅವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಬೆಳೆಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

**ಸೋಮ್ಯಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ
ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆ**

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕ್ರಿಯಾ ಶೀಲರಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನ ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು; ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಬದುಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಡಾ. ಶೆಟ್ಟಿಯವರಂತಹ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ನೀವು ಭಾಗ್ಯವಂತರು; ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿ ಬಾಳರೆಂದು ಖ್ಯಾತ ನಾಟಕಕಾರ, ನಿರ್ದೇಶಕ ಸುಂದರ ಮೂಡುಬಿದ್ರಿ ಅವರು ಕರೆ ನೀಡಿದರು; ಅವರು ಸೋಮ್ಯಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಡಾ. ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶನೀಯರು. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಋಣಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಸಂತೋಷ ನೀಡಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಪಾಲಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಗಳಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ದಾರ ನಗರ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಸುಂದರ ಕುಂಜತ್ತೂರು ತಮಗೆ ನೀಡಿದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪೋವಾಯಿ ಕನ್ನಡ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಫುನರ್ ಚೇತನ ತುಂಬುವ ಘನ ಕಾರ್ಯವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ತುಳುಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಜನಜಾಗೃತಿ ಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಒಲವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಪಾಲಕರು ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ತುಳು ಭಾಷೆಗಳೇ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾಷೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ ಡಾ. ಎಚ್.ಕೆ. ಮೆಹ್ತಾ ಅವರು ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಡಾ. ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಥಪ್ರದರ್ಶಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭಾಷೆ, ಪತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆಂದು ಡಾ. ಮಹತಾ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅರ್ಚನಾ ಪೂಜಾರಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ

ವಂದಿಸಿದರು, ಹರೀಶ್ ಪೂಜಾರಿ, ರಿತೇಶ ಶೆಟ್ಟಿ, ರವಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವೇಕೆ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂದು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮ.ನ.ಪಾ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತನು-ಮನ-ಧನದಿಂದ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಮ.ನ.ಪಾ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಶಾಲಾ ಸಮೂಹದ ಅಧೀಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂಭವಿ ಸುಧಾಕರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂಭವಿ ಸುಧಾಕರ್ ಅವರು ಸೋಮ್ಯಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು" ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಲಕರು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮ.ನ.ಪಾ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಮ.ನ.ಪಾ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಾ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಕರೆ ನೀಡಿದರು.

ಮುಂಬಯಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭದ್ರಕೋಟೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಭಿದ್ರ ಕೋಟೆ ಆಗಿದೆ. ಇಂದು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಣದ ಲಾಭವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಅಧಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪಾಲಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಕನ್ನಡದ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಹಿಸಿದ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಡಾ. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಮ.ನ.ಪಾ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಶೆಟ್ಟಿ; ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಾದ ಸುಂದರ ಕುಂಜತ್ತೂರು, ಶ್ರೀ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಎಸ್.ಜಿ. ಇವರು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಡಾ. ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೆ ಅರ್ಚನಾ ಪೂಜಾರಿಯವರು ವಂದಿಸಿದರು.

ಅಭಿನಂದನೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎನ್. ರಂಗಪ್ರಸಾದ ನಮ್ಮ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಸದಸ್ಯರು. ಸುಮಾರು ೧೯೮೫ರಿಂದ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ 'ಮೆಸ್' ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಂಡಾರದಲ್ಲೂ, ಕಲಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕ್ರಿಯಾ ಶೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ UPSC ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿ SI SI ಸೇರಿ ಮುಂಬಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ, ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಹೊಂದಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ (ಕೆಮಿಕಲ್) ಆಗಿ ಅಲಹಾಬಾದಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದಾರೆ. 'ನೇಸರು' ರಂಗಪ್ರಸಾದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಶುಭ ಕೋರುತ್ತದೆ.

ಅನಾಥೆ

ಜನನ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಲಾ ದಾಖಲಾತಿಗೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಪಂಚವೇನೆಂಬ ಅರಿವಿರದೆ ಅನಾಥೆಯಾಗಿ ನಾ ಬೆಳೆದೆ
ಓ ಜಗನ್ಮಾಥೆ ಭೂಮಾತೆಯೇ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಎನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಆಕೆ ಅನಾಥೆ ಎಂಬ ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಈ ನರಕದ ಬದುಕಿಗೆ ನಾನು ಹೊಣೆಯೇ
ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಕಾರಣವೇ? ಹೀಗೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿ ನಾ ಯಾರ ಬಳಿ ಬದುಕೆ ಶೂನ್ಯವೆಂದೆನ್ನಲೇ ಚಿಗುರೊಡೆಯುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಬತ್ತಿಸಲೇ ಛಲದಿಂದ ಎದುರಿಸಲೇ ಜೀವನ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಈ ಬದುಕಿಗೆ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿದು ನನ್ನಂಥ ಅನಾಥೆಯರ ಬಾಳಿಗೂ ಬೆಳಕಾಗುವೆ
- ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎ. ಉಡುಪಿ